

IMPLOSJONSVALNØTT

Håndflater møtes uten væske.
En skje for mamma og pappa.
Plataner nære bygrensen og hedelandskap – brunbrente einer.
Hurtigvoksende energiskoggren av smerte opp gjennom rygg, ut i arm.
Utenfor. Fingeren. Ikke nære. Ikke berøre.

Forsinkelser, unnlåtelsessynder. Implosjonsvalnøtt. Under
kaldt, prøyssisk blått psoriatisk *eller* atopisk hud.

Hvem klager? Hvem har
sagt noe? I så fall sagt til hvem?

Soloverfloden. Solen der – bak barnehagens møne.
Pupill, begynnelsen av august. Senit: Støvkorn ett og
to.

Ingen vits i å føle det man føler? Jo. Hvordan føles det nå
når jeg tenker på hvordan jeg føler? Bra.

Mantra: blåbærrisgrønt og
japanhvit ...
En blå stokk = Henrik den åttende (– Henke hilser: «Ikke noe
stormarked på din tid?»)

Plater av svarteloksert aluminium.

Badedag. Det stemmer. Okey? En hangarport åpnes. Enhver mistanke.

Følelser når de kommer. Du til meg. Jeg til deg.
Tenker på tanken som tenkes. Kan man tenke slik?

Et rom. Organiske prosesser i hjørnet. Sentrum
rent. Stille. Være
døende: «Har det med attityde å gjøre?»

Vårløsning. Et oppbrutt asfaltert fetråkk som gulvteglet rundt kilden
under døpefonten i Lewerentz' kirke i Klippan.
Jeg. Vår.

Hva er det som forsvinner? Sederølje i skålformete hender.
Ankerklyss igjenkorket av tran. Proudhons utopi (blodig
bokstavklosshjørne i barnehender).

I alle dis er minnet om andre dis, disse dis befolker andre dis ...

(dråpe på teflon)

LANDSKAPSINTERIØR

Ingen nedgang i sikte. Skyer i sydvest.
Ordnes betydning viktig.

Ingen god tanke.

«... jeg tar i din strime, din hypofyse ...»

Kunst- und Wunderkammer

Damens aksjonsradius varierer. Trolldeig i dokka. Basilisken, drontetarsen
i kuriosakabinettet.

Løfter nå hånden for å skrive. Død. Sikt. Tid. Scene.
Scene. Tid. Død. Sikt.

LIV

Dag, skitten samles. Ølen er lunken og de iakttar andres liv. Døden etterfølges uunngåelig av forråtnelse. Fantastiske synsbilder –

Midtsommerettermiddagen kald. Biologiske mekanismer er ...

Utjevneffekter faller bort, sprekkdannelser. Middagen smaker bra, men samtalen blir brutt for tidlig. En tømmer seg, fekalier.

Nybegynnere elsker hvert øyeblikk; øyekast følger dem, andre ser bort, ukjente stopper opp. – Uventede hendelser.

Kontroller mangler. Funksjonene. Det falske minnet. To skrekkinnjagende mandibelbitt. Pissflekker synlige.

Tarmer som medaljer fra diafragmaet. Samtalen blir avbrutt, vaktelegg. Pinjekongler smaker godt.

Attisk tid; stele: *texere*.

DØD

Melk tykner, tetner. Det er natt. Ser *ut av* sitt eget liv. Parerer oppbygning med slitasje. Virkelig –

Vinternatten varm. Ytre faktorer ...

Ujevnheter artikuleres, deler føyes sammen. Nattmaten motbydelig og ingen vil snakke med meg. Jeg drikker vann.

Profesjonelle likegyldige, flakker med blikket; ingen bryr seg, noen kikker, venner kommer innom. – Det vanlige.

Rutine. Husker alt. Tannløst tjuvknall. Rene bukser.

Innvoller på innsiden av kroppen. Samtalen fortsetter.

Attisk tid; stele: *texere*.

Oversatt fra svensk av Jørn H. Sværen.